

bud med Hensyn til Farve (Afbrydelse) Sa, der kan indblandes $\frac{1}{10}$ Fløde og Mælk; men det, der mangler, er Forbud med Hensyn til Farve, altsaa Udseendet af Smørret bliver ganske usforandret (Afbrydelse af Holstein-Ledreborg). Der er dog ingen Tvivl derom, jeg holder mig til Kjendsgjerninger. (Holstein-Ledreborg: Sa, Kuløren er den samme!) Sa, det er dog Kuløren, der giver Udseendet. Det er altsaa ikke rigtigt, at sammenstille den tykke Lovgivning med den danske. Men som sagt, en saadan Lov er udkommen i Tydskland. Der er, antages det, under Opseiling en Lov i Rusland, der gaar videre; den gaar nemlig ud paa at farve Kunstsmørret rødt. Endelig er der udkommet en Lov i Kanada, som forbyder Fabrikationen af Kunstsmør. Det ærede Medlem betegnede disse Lande som vore Konkurrenter; jeg maa atter her beklage, at der foreligger saa overordentlig saa Oplysninger, jeg har ikke været i Stand til at skaffe det statistiske Materiale, som er fornødent for overbøvedet derom at have nogen virkelig begrundet Mening; men efter Alt, hvad jeg veed om den Sag, er Tydsklands og Ruslands Konkurrence med os paa det engelske Marked aldeles uden Betydning. Noget udføre de vistnok; men det har neppe Betydning for Tiden. Tydskland er jo selv et i høi Grad smørforbrugende Land, og Kvaliteten af det russiske Smør vil næppe kunne optage Konkurrencen for Tiden — hvad der vil kunne ske i Fremtiden, skal jeg ikke udtale mig om. Men de Lande, der fortrinnsvis ere vore Konkurrenter, det er helt andre Lande, det er Frankrig, Holland, England selv og Irland (Indenrigsministeren [Ingerslev]: Og Kanada!) Sa, og Kanada. England og Irland spille selvfølgelig Hovedrollen paa det engelske Marked. Der findes en Lovgivning, som jeg har refereret forleden Dag, og som Englænderne føle sig tilfredse med. Det ærede Medlem fra Veire gjorde gjældende, at Frankrig kunde man ikke regne med som Konkurrent paa dette Omraade; thi det franske Smør kunde ikke forveksles med Kunstsmør, da det fremstilles paa en ganske anden Maade. Jeg maa dog erindre om, at det umulig kan være Tilfældet, thi den franske Lovgivningsmagt har jo udtrykkelig vedtaget en Lov, som forbyder at sælge Kunstsmør under Navn af Smør, hvilket jo altsaa hviler paa den Forudsætning, at fransk Smør og fransk Kunstsmør kan have det samme Udseende. Det kan altsaa ikke forholde sig rigtigt, at de to Ting ikke skulde kunne forveksles. Endvidere nævnedes det ærede Medlem Konkurrencen

fra Holland, og Holland er jo i det Hele blevet anført som et afstrækkende Exempel paa, hvilken Skade Kunstsmør kan gjøre, idet man jo paastaar, at det, at Holland i Aarenes Løb har produceret saa meget Kunstsmør, har virket paa det hollandske Smørs Renomme. Jeg tror, hvad der ogsaa er blevet paavist fra anden Side, at de Oplysninger, der ere blevne givne i saa Henseende, ere mindre korrekte. Den hollandske Smørproduktion er jo i betydelig Tiltagende, naar Smør og Kunstsmør tages sammen, men at Salget af ægte Smør er i Aftagende, er jo en ligefrem Følge af, at Afætningen af Kunstsmør er saa stærk. Men det er ikke det hollandske Smørs Renomme, der er det Afgjørende for Prisen, men det er Kvaliteten. Hvad Grunden er til, at det hollandske Smørs Kvalitet er bleven ringere, skal jeg ikke komme ind paa, men en simpel Kjendsgjerning er det, at det meste af det Smør, som de hollandske Kunstsmørfabrikanter købe til Brug i deres Fabrikation, er dansk Smør — man vil jo have lagt Mærke til, at Salget af dansk Smør til Holland er i stærk Stigen — og det ligger selvfølgelig ikke deri, at det hollandske Smørs Renomme skulde være svagere; thi det bryde Fabrikanterne sig ikke om, da de ikke sælge det igjen som Smør. De have kun det for Die at faae Smør med den fineste Smag og den bedste Aroma, og i saa Henseende foretrække de det danske Smør for det hollandske. Forklaringen af, at hollandsk Smør er billigere end dansk, ligger altsaa overmaade nær; det er fordi det er ringere. Der er endelig sagt, at man ikke kan sammenligne Englands Stilling til Spørgsmaalet om disse Lovforanstaltninger med os, fordi England er et Importland, og vi ere et Exportland. Jeg tror alligevel ikke, at denne Betragtning holder Stik; thi det forekommer mig, at England vilde være i lige saa høi Grad interesseret i Garantibestemmelserne mod Kunstsmør, fordi det indfører Natur- og Kunstsmør til Benyttelse ved deres egen Smørfabrikation. Vi maa jo erindre, at den største Del af Englands Forbrug leverer det i Virkeligheden selv. De engelske Landmænd ere derfor interesserede i at faae tilveiebragt en Beskyttelse, og den kan blive effektiv for England, fordi det er et Importland. Lad os vende Forholdet om. Jeg beder de Herrer betænke, at Forholdet var saaledes, at vi ikke her kunde smørspøde os selv, men skulde indføre en Del af det, vi forbruge, til Konkurrence med vor egen Smørfabrikation, tror De da, at Interessens her til Lands vilde være